

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת חדוה וינבאום וולצקי

התובעת

ד. ר.

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר שמואל ילינק ואח'

נגד

הנתבעות

1. כלל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אלכסנדר דורון ואח'

2. הראל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד צבי יעקובוביץ ואח'

פסק דין

- 1
2
3 1. התובעת, ילידת 25.8.86, נפגעה בשתי תאונות דרכים ותביעתה מכוח חוק הפיצויים לנפגעי
4 תאונות דרכים, התשל"ה – 1976 היא נושא פסק דין זה.
5
6 התובעת נפגעה בתאונה ראשונה ביום 12.7.09 (להלן גם: "התאונה הראשונה") ובתאונה
7 שנייה ביום 4.4.10 (להלן גם: "התאונה השנייה").
8
9 2. התביעה הוגשה בראשיתה לבית המשפט השלום ולאחר שמונו מומחים ביקשה התובעת
10 להעביר את התביעה לדיון בבית המשפט המחוזי, מחמת שסברה כי הנזק שנגרם לה בתאונות
11 עולה על גבול סמכותו של בית משפט השלום.
12
13 3. הצדדים אינם חלוקים בשאלת החבות והכיסוי הביטוחי והמחלוקת נסבה בשאלת גובה
14 הנזקים שאונו לתובעת בתאונות.
15
16 4. בגין הנזקים תולדת התאונה הראשונה חלה חובת פיצוי על הנתבעת 1 (להלן גם: "כלל")
17 ואילו בגין הנזקים שנגרמו בתאונה השנייה חלה חובת פיצוי על הנתבעת 2 (להלן גם:
18 "הראל").
19

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

5. יש להקדים ולציין שעיקר המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב המשמעות שיש לעובדה שהתובעת הייתה ספורטאית בתחום הקליעה, עם הישגים ניכרים כבר מגיל צעיר, לרבות זכיה בתואר אלופת ישראל בקליעה ונמנתה על הסגל האולימפי המורחב לקראת אולימפיאדת לונדון.
- כתוצאה מן הפגיעה בתאונות לא יכלה התובעת, לטענתה, להמשיך בעיסוקה זה ולשיטתה היה בכך כדי להביא לנזק כלכלי גדול ביותר. הנתבעות חולקות על טענתה זו של התובעת וכן על המשמעות שמייחסת התובעת לעיסוקה בספורט אולימפי ועל שיעור הנזק הכספי שנגרם לה.
6. מטעם התובעת העידו היא עצמה, אמה, הספורטאים גב' גילה צדף זדה, אריק זאבי ונטע ריבקיין. כן העידו מר יאיר דוידוביץ ששימש מנכ"ל התאחדות הקליעה בישראל ומר גיא סטריק שנתן תצהיר ולאחר מכן חוות דעת לפיה התובעת אינה מסוגלת לחזור להיות ספורטאית אולימפית וכן באשר לדרישות מקלע אולימפי. מר סטריק הוא מאמן נבחרת ישראל בקליעה ואף שימש כמאמנה האישי של התובעת והיה ספורטאי אולימפי בעצמו והיה בסגל האולימפי ב – 4 אולימפיאדות.
7. מטעם הנתבעת העידו מר גלעד לוסיג, שמשמש מנכ"ל הוועד האולימפי ובתקופה הרלוונטית לתאונות שימש כמנהל היחידה לספורט הישגי, מר משה מאדי חוקר פרטי שביצע שני ימי מעקב אחר התובעת ומר גיל סימקביץ שנתן חוות דעת בתחום הקליעה מטעם הנתבעת והוא עצמו ספורטאי אולימפי בתחום זה ובזמן מתן עדותו משמש כאחראי תחרויות בארץ ובחו"ל בהתאחדות הקליעה בישראל.
- הפגיעה והנכות הרפואית**
8. בתאונה הראשונה נפגעה התובעת בעת שנהגה ברכבה כשרכב פגע ברכבה בדלת האחורית. היא סבלה מחבלה צווארית עם תחושת נימול וחולשה ביד וברגל שמאל וכן מכאבים חזקים בצוואר. התובעת הועברה לטיפול במרכז הרפואי ת"א ע"ש סוראסקי (להלן: "בית החולים"). במיון נמצאה חולשה ברגל שמאל וקושי בהרמת היד השמאלית והופיעה סחרחורת. בבדיקת CT נמצא שבר קווי ללא תזוזה במפרק C5-6. בבדיקת MRI נמצא בלט דיסק מרכזי בגובה C 5-6 ללא עדות ללחץ עצבי. צילומי כתף לא הראו עדות לשבר. התובעת אושפזה למשך 3 ימים ושחררה לאחר שטופלה במתן צווארון פילדלפיה ובתרופות נוגדות כאב. גם בעת השחרור הוסיפה להתלונן על חולשת יד שמאל ונימול בכף רגל שמאל. בשחרור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 ניתנו הוראות למנוחה של חודש ימים עד לביקורת נירוכירורג והמשך שימוש בצווארון
2 ובמשככי כאב. בהמשך ניתנה הנחיה להורדת השימוש בצווארון בהדרגה ולהימנע מכל
3 פעילות ספורטיבית ומישיבה ממושכת.
4
- 5 ב – 15.9.09 הונחתה התובעת על ידי ד"ר צבי לידר, מנהל היחידה לכירורגיית גב בבית
6 החולים, להתחיל טיפולי פיזיותרפיה תוך שהוא מצייין כי בצילום עדכני עמדת השבר תקינה.
7 התובעת טופלה תקופה ממושכת בפיזיותרפיה עם שיפור מסוים אך נותרו כאבים.
8
- 9 .9 בעת התאונה השנייה, ביום 6.4.10, נהגה התובעת ברכבה בדרכה לטיפול פיזיותרפי בגין
10 הפגיעה בתאונה הראשונה, כאשר רכב פגע ברכבה. בהגיעה למיון בבית החולים נמצא כי היא
11 סובלת מירידה בתחושה בגפה שמאלית עליונה בפיזור C-5-6-7 שחלפה לאחר 24 שעות של
12 אשפוז לצורך השגחה. בעת השחרור נבדקה על ידי נירולוג שמצא שהבדיקה הנירולוגית
13 תקינה והמסקנה הייתה שהיא סובלת מכאבים צוואריים על רקע צליפת שוט. עוד צוין במכתב
14 השחרור כי ייתכן שעוצמת הכאבים קשורה גם לפגיעה הצווארית הקודמת מלפני 9 חודשים.
15 בהדמיה לא נמצאה עדות לשבר. היא שוחררה עם המלצה למעקב מרפאה ונטילת משככי
16 כאב לפי הצורך.
17
- 18 גם אחרי התאונה השנייה נדרשה התובעת להמשך טיפולי פיזיותרפיה.
19
- 20 .10 במקביל פיתחה התובעת מצוקה נפשית והיא פנתה לטיפול פסיכולוגי.
21
- 22 .11 בית המשפט השלום מינה שני מומחים רפואיים לבדיקת התובעת. האחד בתחום האורתופדי
23 והשני בתחום הנפשי.
24
- 25 חוות דעת בתחום האורתופדי
- 26
- 27 .12 בתחום זה מונה ד"ר אבידב ליברמן. המומחה המציא את חוות דעתו ביום 17.6.13.
28
- 29 .13 המומחה מצא לקבוע כי עובר לתאונות לא סבלה התובעת מכאבי צוואר.
30
- 31 .14 בבדיקת הצוואר מצא המומחה את הממצאים הבאים:
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 "בהתבוננות ללא טורטיקוליס. יישור כמעט מלא. בכיפוף מגיעה עד הסנטר במהלך איטי.
2 סיבוב לימין ולשמאל ואחורה תקין. הטיה צידית לימין תקינה כ – 60 מעלות. הטיה צידית
3 לשמאל איטית ומוגבלת ל 40 מעלות בלבד. !!!
4 רגישות בע"ש בלחיצה אופקית.
5 רגישות ונוקשות פאראוטברלית במיוחד בחלק צווארי אמצעי שמאלי.
6 הרמת ידיים למעלה תקינה. הרמת שכמות ותפקוד חגורת הכתף תקינה.
7 ללא חוסר מוטורי גס לאורך הגפיים.
8 תחושה תקינה לאורך הגפיים העליונות. רפלקסים תקינים.
9 תפקוד עדין אינטרינסי תקין."

10
11 15. בבואו לסכם את ממצאיו ולקבוע את הנכות מצא המומחה להתייחס להיותה של התובעת
12 ספורטאית וכך הוא מסכם:

13
14 "מדובר באישה בת 23 ביום פציעתה, אשר לא סבלה מבעיות בצוואר טרם התאונה ב –
15 12/07/2009. מדובר בספורטאית מצטיינת-קלעית, אלופת אירופה בקליעה, סגנית אלופת
16 העולם ומועמדת לייצג את מדינת ישראל באולימפידת לונדון 2012, אשר נגרם לה נזק
17 צווארי. בתאונה הראשונה שבר קווי ללא תזוזה במפרק C 5-6 מימין, עם בלט מרכזי C5-6
18 וחולשה ביד שמאל שחלפה לאחר כחודש. מדובר בנזק צוואר ממשי עם שינוי מקומי ולחץ
19 עצבי שהותיר כאבים והגבלה צווארית אף עם בבדיקה הנוירולוגית הגסה הכח והתחושה
20 חזרו.

21 התאונה השניה ב – 04.04.2010 רק החמירה את מצבה שעדיין לא הסתיים, (היתה בדרכה
22 לטיפול פיזותראפי לצווארה) שוב היה אירוע של חולשה- עובדה שמעידה על "אי סבילות
23 מסויימת" לחבלות ורגישות בצוואר עם אפשרות להדבקויות בחוט השדרה והגבלת תנועה
24 שלו – מצב שלא ניתן להדגמה הדמאיתית (כך במקור – ח.ו.ו).
25 עד היום גברת ר. סובלת מכאבים ומטופלת. גם הבדיקה הקלינית לא תקינה לחלוטין כפי
26 שמצוין. יש להבין שעקב הפציעה הנ"ל לא יכולה גברת ר. לעסוק לצמיתות בענף הקליעה
27 בו הצטיינה. לפי כך יש כאן מקום להפעלת תקנה 15. אין מקום להתערבות כירורגית.
28 לסיכום אני מעריך את נכותה לצמיתות ב%15 בהפעלת תקנה 15 לפי תקנון ביטוח לאומי
29 בהתאמה סעיף 37(5) א' – הגבלת תנועה צווארית בצורה קלה."

30
31 16. המומחה זומן לחקירה על חוות דעתו וזו תידון בהמשך.

32
33 חוות הדעת בתחום הנפשי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 בתחום זה מונה ד"ר יוסף לריה. המומחה המציא את חוות הדעת ביום 10.7.14.
- 2
- 3 18. המומחה מצטט באריכות את תיאורה של התובעת בפניו, את הקורות אותה בעקבות שתי
- 4 תאונות הדרכים, ובין היתר את הדברים הבאים:
- 5
- 6 ביחס לתאונה הראשונה – "נהגתי הביתה בצהרים ורכב שלא ציית לתמרור עצור משמאל
- 7 נכנס בי.... לא איבדתי הכרה ולא היתה באותו הרגע בהלה כי התעסקתי רק בלהחליף
- 8 פרטים עם הנהג הפוגע וכל אחד נסע לדרכו. הגעתי הביתה וספרתי לאימא על המקרה ואז
- 9 נסעתי למוסך לתקן את הרכב ותוך כדי נעצרתי באמצע הדרך כי הרגשתי שיתוק ביד שמאל
- 10 וברגל שמאל..."
- 11 "... אח"כ הייתי עוד כמה חודשים בבית והיה לי מאוד קשה לקום מהמיטה וסבלתי
- 12 והתמרמתי כי אי אפשר היה לקום ולזוז והיה מאוד קשה להירדם ככה בגלל הכאבים
- 13 והכאבים בצוואר גרמו לכאבי-ראש ולכן כל בוקר לקום מהמיטה כדי להתפנות זה לקח לי
- 14 3-5 שעות ואז התחלתי פיזיותרפיה והתחלתי לזוז ולצאת ואז אחרי כחצי שנה שחזרתי
- 15 לעצמי כשנסעתי לטיפול פיזיותרפיה נכנס בי שוב רכב..."
- 16
- 17 ביחס לתאונה השנייה – "... לא איבדתי הכרה אך במידי חזר לי השיתוק כמו בפעם
- 18 הראשונה ושוב קראנו לאבא ונסע איתי לאיכילוב ושוב שמו צווארון ואחרי כמה ימים
- 19 השתחררתי הביתה..."
- 20 "... שוב שכבתי במיטה אבל הפעם לקח לי פחות זמן לקום לפיזיותרפיה... אתה צריך להבין
- 21 שאני מגיל 14 בקליעה למטרה והייתי אלופת ישראל 8 שנים וסגנית אלופת העולם והמטרה
- 22 הייתה להגיע לאולימפיאדה בלונדון וכל זה נקטע ואי-אפשר לחזור ולהיות ספורטאי
- 23 בקליעה עם כאבי צוואר...[אז מה עשית?]. עשיתי תפנית בחיים והחלטתי להיות
- 24 עיתונאית ספורט...[לפני זה לא למדת תקשורת?]. גם קודם למדתי תקשורת כי רציתי
- 25 להיות דוברת של ספורטאים אז המעבר היה טבעי לעיתונות ספורט והתחלתי בזה בסוף
- 26 2010 כשהשתקמתי והתחלתי לעשות קריירה ככתבת ספורט ב'מעריב' והמשכתי בערוץ
- 27 הספורט בטלוויזיה וגם כתבתי באתר ערוץ הספורט גם על ספורט וגם על דברים
- 28 אחרים...[אז לשם מה בעצם הלכת לטיפול?]. אבא שלי שלח אותי לטיפול פסיכיאטרי
- 29 שנה-וחצי או שנתיים אחרי התאונה השנייה כי טען שאני זקוקה לזה ממה שהוא מאבחן
- 30 כרופא וממה שאני מתארת לו...[מה את מתארת לו?]. זה שהתאונה הולכת איתי לכל
- 31 מקום: א' זה שנהרסה לי הקריירה של קליעה שהשקעתי בה שנים רבות ו - ב' זה פגע לי
- 32 באורח החיים שלי...[למה הכוונה?]. זה שאני סובלת מכאבים בצוואר עד היום, בעיקר
- 33 בחילופי עונות ואז יש מגרנות ודפיקות בראש ואני גם מוציאה הרבה 'קליקים' מהצוואר
- 34 שגם מבחינה חברתית מעירים לי על זה.. זה קורה כל רבע שעה וגם פה עשיתי אבל אתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-12-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 לא הבחנת בזה...[ממה את עוד סובלת?...] הפסיכיאטר שנשלחתי אליו הגדיר את זה
2 כהתפרצויות זעם ... זה מתבטא שאני כועסת ומתעצבנת...[באיזה תדירות זה קורה לך?...]
3 אני חושבת פעם בשבוע-שבועיים..[יש עוד משהו שאת סובלת ממנו?...] יש לי הפרעות
4 שינה שיש לי כבר הרבה שנים מאז התאונה הראשונה וזה משתי סיבות: סיבה ראשונה
5 בגלל הכאבים בצוואר אם נשארתי בתנוחה אז נהיה לי כאבים וצריכה לנוע ומתעוררת מזה
6 ו-ב' שאני חולמת על התאונה כי כל הזמן מנסה לא לדבר על זה ביום אז כנראה יוצא לי
7 בלילות בחלומות...[עוד משהו שמפריע מאז התאונה?...] אני חושבת שמאז יש לי קשיי-
8 ריכוז קשים כי לראיה זה שלא הצלחתי לסיים את התואר זה מעיד על זה...[ומלבד עניין
9 התואר במה זה מתבטא?...] זה שאין לי סבלנות באופן כללי... גם לפני התאונה לא היה לי
10 אבל זה החריף מאז.. זה שאני פחות יושבת אבל אני לא יכולה להגיד שאני לא שלוה ואני
11 היפראקטיבית כי אני עושה המון המון ספורט היום וזה עושה לי ממש טוב אז אחרי כמה
12 פגישות בודדות עם פסיכיאטר אמרתי לו 'שלום, והלכתי לעשות ספורט כי זה יותר מתאים
13 לאישיות שלי...".
- 14
- 15 19. בבדיקתו את התובעת מצא המומחה שהיא נאה, בעלת הופעה מסודרת ומוקפדת, חייכנית,
16 רגועה, יוצרת קשר נעים ומעורר-אמון, שיחתה קולחת, הדיבור לעניין החשיבה קוהרנטית,
17 אפקט ער, חיוני, מתגוון בהתאמה לתכנים, מגיב בנכונות להומור-יזום. כוח הריכוז וכוח
18 הזיכרון בבדיקה סבילה, שמורים. שיפוט ותובנה מציאותיים ויעילים.
- 19
- 20 20. בפרק הדיון מבהיר המומחה כי התגובות שתיארה התובעת כחוסר סבלנות, התפרצויות זעם
21 או קשיי ריכוז הינן תגובות נורמטיביות במצבי תסכול שגרתיים ויום-יומיים בקרב רוב
22 האנשים שנקלעים לסיטואציות דומות.
- 23
- 24 הוא מוסיף שאמנם התובעת חווה סובייקטיבית שינוי דרמטי בחייה אך אין התסמינים האלה
25 עולים כדי הפרעה פסיכיאטרית מובחנת.
- 26
- 27 בעקבות התאונה הראשונה לא סבלה התובעת מכל תגובה נפשית מובחנת ואותם סימנים
28 שמצא בה אביה היו ככל הנראה קשורים ישירות להימשכות הכאבים.
- 29
- 30 21. הוא מסכם את חוות הדעת כך :
- 31
- 32 "אמנם גב' ר. מדגישה כי התאונה קטעה את הקריירה שתכננה לעצמה אך ממה שמתארת
33 ברור כי לא חוותה כל תגובה-רגשית חריגה וגם אם הייתה, בשלב כלשהו, תגובת-אבל היא
34 הייתה סובלימטיבית באופייה. התחושה הסובייקטיבית המתוארת קשורה בעיקר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 להתמשכות הכאבים ["בהמשך" של "אירוע שני"] והיא, כשלעצמה, לא גורמת לכל הפרעה
2 בתפקודה וגם לא מגבילה את כושר-העבודה שלה [שם] ונראה שמצבה מתאים למתואר
3 בסעיף 34 ב' (1) לתקנות המל"ל שאיננו מקנה אחוזי-נכות בתחום הפסיכיאטריה."

4
5 22. המומחה בתחום הנפשי לא זומן לחקירה בסופו של יום.

6
7 23. במקרה שבפניי חלוקים הצדדים הן באשר לשיעור הנכות הרפואית והן באשר למידת הפגיעה
8 התפקודית, ובנסיבות תיק זה הן כרוכות זו בזו.

9 10 הנכות בתחום האורתופדי

11 12 טענות התובעת

13
14 24. ב"כ התובעת טוען כי בעקבות הפגיעה האורתופדית התובעת אינה יכולה לשוב ולהתחרות
15 באופן מקצועי בענף הקליעה בו עסקה. הוא מבקש לקבל את חוות דעתו של ד"ר ליברמן
16 ככתבה וכלשונה.

17
18 לשיטתו, קביעתו של המומחה כי התובעת אינה יכולה לשוב לעיסוקה כקלעית – מתחרה,
19 נתמך גם בחוות דעתו של מר גיא סטריק שהוגשה מטעמה וגם מחוות דעתו ועדותו של מר
20 גיל סימקוביץ שהוגשה מטעם הנתבעות.

21
22 לטענתו, מתוך כל העדויות עלה שאופי העיסוק בקליעה והצורך לאחוז באופן מסוים את
23 הרובה מחייבים סינכרון מושלם ומכאן שכאב צווארי או הגבלה, ולו קלה, פוגעים ביכולת
24 להגיע לדיוק הנדרש.

25
26 25. באשר לשיעור אחוזי הנכות שמצא המומחה לקבוע, טוען ב"כ התובעת כי המומחה הבהיר
27 את האופן שבו הגיע לקביעת שיעור הנכות ולפיו לא הסתמך רק על שיעור ההגבלה בטווחי
28 התנועה אלא גם על התרשמותו הכוללת מחומרת הפגיעה, מממצאי ההדמיה, הכאב
29 שהתובעת חשה בעת ביצוע התנועות והנוקשות הצווארית שמצא.

30
31 בעניין זה אין מקום לקבל את הניסיון המאוחר של ב"כ הנתבעות לעמת את המומחה עם
32 ספרות רפואית הנוגעת לשיעור טווחי התנועה המקובלים שכן המומחה שב והבהיר כי הנכות
33 נקבעה לא רק על סמך המגבלה בטווח התנועה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 לנכות זו יש השפעה על התנהלות התובעת בחיי היום-יום גם בעת ישיבה של שעות ארוכות
2 מול מחשב וגם בביצוע מטלות הבית. אף בעת הריונה סבלה התובעת קשיים בשל הפגיעה.
3
- 4 מכאן עותר ב"כ התובעת לקבוע כי חוות הדעת לא נסתרה ובית משפט מתבקש לאמצה.
5
- 6 טענות הנתבעות
- 7
- 8 ב"כ כלל, אליו הצטרף ב"כ הראל, טוען כי קביעת המומחה בתחום האורתופדי אינה יכולה
9 לעמוד.
10
- 11 לטענתו המומחה היה מאד מגמתי לטובת התובעת ובאופן שהוביל אותו למסקנות שגויות.
12
- 13 על פי ממצאי הבדיקה הקלינית של המומחה, לפיהם נותרה הגבלה קלה בתנועת ההטיה
14 לשמאל, לא היה מקום לקבוע נכות כלל ולחילופין, נכות בשיעור של 2%. זאת מאחר ומדובר
15 בתנועה אחת מתוך סה"כ שש התנועות בעמוד השדרה הצווארי, אשר הגבלה של כלל
16 התנועות בו מזכה ב – 10% נכות מכוח סעיף 37 (5) (א) למבחני הנכות שמכוח תקנות הביטוח
17 הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז – 1956 (להלן: "מבחני המל"ל").
18
- 19 על פי הספרות המקצועית שהציג המומחה נמצא שטווח התנועה שמצא אצל התובעת בהטיה
20 לשמאל, שעומד על 40 מעלות, היה קרוב לנורמה שעומדת על 45 מעלות ועל כן בוודאי שלא
21 היה מקום לקבוע את שיעור הנכות המלא, שניתן על פי אותו מבחן ליקוי להגבלה קלה בכל
22 טווחי התנועות, מקום שנמצא שקיימת הגבלה מזערית בלבד בתנועה אחת בלבד.
23
- 24 לטענת ב"כ הנתבעת אין להגבלה מזערית זו בסוף טווח התנועה כל משמעות רפואית או
25 תפקודית ומכאן שאין נכות.
26
- 27 בית המשפט אינו מחויב לקבל את חוות דעת המומחה שכן זו הינה ראייה הנתונה להערכתו
28 וביקורתו ככל ראייה אחרת. המקרה כאן הוא מקרה מובהק שבו על בית המשפט לקבוע כי
29 אינו מקבל את חוות הדעת.
30
- 31 התובעת אינה מנועה מלהמשיך ולעסוק בספורט הקליעה וזאת בהתאם לחוות הדעת של מר
32 גיל סימקוביץ מטעם הנתבעות, עדותו של מר גיא סטריק מטעם התובעת ועדות התובעת
33 עצמה. כפי שהוכח, תנוחת הירי אינה מצריכה הטיה שמאלה אלא סיבוב הצוואר והורדת
34 הראש בהטיה ימינה ובאלכסון ותנועות אלו לא נמצאו מוגבלות אצל התובעת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

דין

35. אקדים ואציין כי לדעתי הפליגו הצדדים הרבה למעלה מן הצורך בדיון ובתיאור התנחות הנדרשות לקלע בשלושת המצבים, בסיכויי התובעת לזכות במדליה באולימפיאדת לונדון ועוד. שכן, קביעת שיעור הנכות הרפואית, ובעקבותיה הנכות התפקודית, נעשית בשים לב לכלל של השבת המצב לקדמותו ובמסגרתו מהי מידת הפגיעה בתפקודו של הנפגע לאחר הפגיעה בהשוואה לתפקודו לפניו. את מידת הפגיעה בוחנים במבחנים אובייקטיביים של יכולת השתכרות באופן כללי, צורך בעזרה בעבודות משק הבית וכו'.

הנכות הרפואית

36. לעניין הנכות הרפואית - מסכימה אני עם ב"כ הנתבעת שאם ביקש המומחה לקבוע את הנכות הרפואית, ללא התייחסות להשפעת הנכות על הליכות התובעת, היה עליו לקבוע נכות מותאמת ובוודאי שלא היה מקום לקבוע נכות מלאה מכוח סעיף 37 (5) (א) למבחני המל"ל שמזכה ב- 10% נכות בגין הגבלה קלה בתנועות עמוד שדרה צווארי, היינו הגבלה ברבים ולא באחת התנועות בלבד. המומחה הודה בחקירתו כי חמש תנועות מתוך השש שנבדקות היו תקינות אצל התובעת (ראה עדותו בעמ' 85 לפרוטוקול).

37. אין זו דרכי להעתיק קטעים נרחבים מחוות דעת המומחים. ראיתי לעשות כן במקרה כאן שכן חשוב היה שהממצאים יהיו נגד העיניים כדי להבין שהממצאים שמצא המומחה היו דלים ביותר.

אמנם המומחה הסביר בחקירתו כי קבע את הנכות לא רק על סמך מידת ההגבלה אלא גם על סמך התרשמות כללית מהכאב, מהתלונות ומהממצאים ההדמיתיים אך הסברו לא היה משכנע (ראה דבריו בעמ' 85 לפרוטוקול).

38. המומחה לא שאל את התובעת האם חזרה לעסוק בספורט בכלל ומתי. עניין זה הוא בעל משמעות של ממש שכן מתוך העדויות עלה כי התובעת עוסקת באופן אינטנסיבי בספורט שכולל ריצה, רכיבה על אופניים, שחיה וגלישת גלים. כאשר נמצא שיש הגבלה קלה בתנועה אחת בלבד מתנועות הצוואר, והיא אינה התנועה הדומיננטית ביותר הנדרשת לאדם בחיי יום-יום רגילים (לעומת תנועת הכיפוף לפנים למשל), ואותו אדם עוסק בספורט אינטנסיבי - יש בה כדי להעיד על מידת תפקודו בכלל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 קריאת חוות הדעת מלמדת כי המומחה לקח אל ליבו והזדהה עם מצבה של התובעת לפיה
2 לפגיעה הקלה ממנה סבלה בתאונה הייתה השפעה קרדינלית על הקריירה הספורטאית –
3 תחרותית שלה. הדבר ניכר הן בכך שראה לפרט את כל התארים שזכתה בהם, הן בהתייחסות
4 לנכות התפקודית תוך שהוא קובע נכות מכוח תקנה 15 לתקנות המל"ל והן בכך שמצא לציין
5 כי לא תוכל לחזור להיות ספורטאית אולימפית. הדבר בא לידי ביטוי גם באופן שבו מצא
6 המומחה לנסח את הדברים, למשל תוך הוספת 3 סימני קריאה לאחר ציון מידת טווח התנועה
7 בתנועת ההטיה לשמאל ובמקום אחר 4 סימני קריאה לצד קביעתו כי אינה יכולה לחזור
8 לספורט הקליעה, דבר שאינו מקובל.
9
- 10 גם בחקירתו הנגדית השיב כי ראה ליתן משמעות לטענת התובעת כי עמדה בפני קריירה
11 מזהירה ספורטיבית שהיא ראתה בה ייעוד וכי הממצא של הגבלת תנועה שמצא והתלונות
12 על כאבים הביאו אותו לקבוע שהנכות התפקודית גבוהה מהרפואית (ראה דבריו בעמ' 89
13 לפרוטוקול).
14
- 15 יתרה מכך בעת חקירתו של המומחה בבית המשפט ניתן היה להתרשם שהוא אינו מצוי
16 בנוהגים שגורים בקרב מומחים שנותנים חוות דעת בבית המשפט. כך למשל לא יכול היה
17 להפנות לשום ספרות מקצועית ולו לנקוב בשמה וכך גם השיב בפליאה כי אינו יודע שניתן
18 לקבוע נכויות על דרך ההתאמה, דבר שנעשה באופן תדיר על ידי מומחים (ראה דבריו בעמ'
19 86-87 לפרוטוקול).
20
- 21 יחד עם זאת אין דעתי כדעת ב"כ הנתבעת לפיה היה מקום לקבוע כי לתובעת לא נותרה נכות
22 רפואית ולחילופין, נכות בשיעור של 2% בלבד.
23
- 24 המומחה מצא כי לתובעת טווח תנועה לימין בשיעור של 60 מעלות ואילו לשמאל רק 40
25 מעלות. משמע, לתובעת שבפניי ישנה הגבלה של ממש בטווח אותה תנועה של הטייה לשמאל.
26 הגבלה זו מגובה בממצאי הדמיה שמאששים ומסבירים את ההגבלה שנתרה כתוצאה
27 מהפציעה.
28
- 29 נכות יש לקבוע בהתייחס לנתוני הנפגע שבפנינו ולא רק על סמך נתונים סטטיסטיים בספרי
30 לימוד. מקום שיש נתון ספציפי צריך להביא אותו בחשבון. מכאן שאם אצל התובעת טווח
31 התנועה הוא יחסית גדול מחמת גמישותה הרי שההגבלה שנמצאה משמעותית יותר מאשר
32 אם אותו טווח תנועה היה מושווה לטווח תנועה של אדם ממוצע.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44539-11-12 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 עוד ראיתי להביא בחשבון שהתובעת טוענת לכאבים בעמ"ש צווארי. את הכאבים קשה
2 לייחס דווקא לתנועה אחת. התובעת עברה פגיעה בעמוד השדרה הצווארי ונותרה עם כאב.
3 לטעמי לכאב לכשעצמו יש השפעה על יכולת התפקוד של האדם שכן כאב מתמשך יביא
4 בהרבה פעמים לתפקוד נמוך יותר לאורך זמן.
5
- 6 לכן ראיתי לקבוע כי נכותה הרפואית של התובעת בתחום האורתופדי עומדת על 5% נכות
7 מכוח סעיף 37 (5) (א) למבחני המל"ל באופן מותאם.
8
- 9 בתחום הנפשי לא ראה המומחה לקבוע נכות כלל. המומחה לא זומן בסופו של היום לחקירה
10 ועל כן ראיתי לקבוע כי חוות דעתו לא נסתרה. תמיכה לכך מצאתי בעדות התובעת על
11 תפקודה כיום הן בעבודתה והן בחייה הפרטיים שממנה עלה כי היא מצאה את אהבתה
12 והתחתנה ואף הפכה לאם לילדה והייתה בהריון בעת עדותה בפניי, זאת לצד שלל עיסוקים
13 כעיתונאית ספורט, מרצה ועוד.
14
- 15 דומה שהציטוטים מהשיחה שניהל המומחה בתחום הנפשי עם התובעת מלמדים על חוסנה
16 הנפשי שהביא אותה, עם כל הצער והאכזבה, למצוא דרך לשוב לחיים ולעסוק בתחומים
17 שקרובים לליבה. גם הפתרון שמצאה התובעת ולפיו הספורט מקל על דאבת ליבה יותר
18 משיבה על ספת הפסיכיאטר מלמדת על מצבה הנפשי החסון.
19
- 20 אין בכך כדי להמעיט ולו טיפה בהבנתי את התסכול והאכזבה של התובעת שחלומה לא מומש
21 בשל גורם חיצוני שאינו תלוי בה שהתערב בסיכוייה להגיע לפסגת שאיפותיה המקצועיות
22 בספורט. יתכן שדווקא עיסוקה של התובעת בספורט והתובעניות שלו והצורך להתגבר על
23 משברים הם שהביאו את התובעת גם הפעם להתגבר ולמצוא לעצמה עיסוק משמעותי אחר.
24
- 25 הנכות התפקודית
26
- 27 התובעת טוענת כי היא סובלת מכאבים בצווארה עד היום והדבר מפריע לה לתפקד בעבודה
28 בישיבה לאורך שעות. כיום היא עובדת ככתבת כלכלית בעיתון 'ישראל היום' במשרה מלאה
29 והיא עובדת במשרה מלאה שם כחמש שנים עובר לעדותה. כמו כן היא מרצה לתקשורת
30 באולפני גבע ובמקומות נוספים שלא באופן קבוע. (ראה עדותה בעמ' 74-66 לפרוטוקול).
31
- 32 התובעת מסבירה כי הגם שהיא סובלת מכאבים תמידיים היא נותרה פעילה שכן חלק
33 מההוויה של ספורטאי היא "לא להרים ידיים" ועל כן בחרה לא לנטוש את העיסוק בספורט.
34 יחד עם זאת היא מציינת בתצהירה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
2 "אני מבקשת לציין כי נכותי התפקודית עולה על נכותי הרפואית, סוג הפגיעה מונע ממני
3 עיסוק כספורטאית מקצועית בתחום הקליעה, וכן מונע ממני אפשרות להמשיך ולעסוק
4 בתחום אליו הוכשרתי.
5 התאונות נשוא תצהירי הפכו אותי לנכה בגוף ופגועה בנפש, ולמראית עין הנני אישה צעירה
6 וספורטאית, אך, לאחר תאונות הדרכים אני רחוקה שנות אור מלהיות ספורטאית אולימפית
7 כבעברי בענף הקליעה.
8 ...
9 התאונות מנעו ממני השתתפות באולימפיאדה ומנעו ממני אפשרות ריאלית ביותר לזכייה
10 במדליה אולימפית." (ראו סעיפים 55-51 לתצהירה).
11
12 כפי שציננתי לעיל מובנת לי תחושת ההחמצה של התובעת. התובעת משוכנעת כי הייתה .47
13 מצליחה להגיע לסגל האולימפי לקראת אולימפיאדת לונדון וכן שהייתה מגיעה לאחד
14 משמונת המקומות הראשונים (ראו עדותה בעמ' 63 לפרוטוקול). זאת הגם שמרבית העדים
15 מטעמה של התובעת העידו שלא ניתן לחזות שהתובעת, כמו כל ספורטאי אולימפי אחר,
16 הייתה מממשת את חלומה להגיע לאולימפיאדה ו/או מביאה מדליה (ראו למשל עדות אריק
17 זאבי בעמ' 17 ו- 21, עדות נטע ריבקיין בעמ' 26 ו- 28, גיא סטריק בעמ' 34-35 לפרוטוקול).
18
19 הצדדים חלוקים בשאלה האם באמת היה בפגיעה בתאונות כדי למנוע מן התובעת להוסיף .48
20 ולהתאמן לקראת האולימפיאדה שכן התובעת העידה שעשתה רק שני ניסיונות אימון
21 וויתרה.
22
23 אומר כבר עתה שאני מקבלת את הטענה שהתובעת לא יכלה לשוב להתאמן ברמה הנדרשת .49
24 לקראת האולימפיאדה ואני מוכנה לקבל את עמדתה כי הפגיעה, אפילו הקלה, שממנה סבלה
25 בתאונות קטעה את הקריירה הספורטיבית-מקצועית שלה בתחום הקליעה.
26
27 מספר עדי התובעת הסבירו מדוע אפילו הגבלה קלה בתנועה, ובעיקר כאב צווארי, יכולים
28 לפגוע באופן משמעותי ביכולתו של קלע אולימפי.
29
30 עדותה של גילה צדף-זדה הייתה אמינה עלי במיוחד. מדובר בקלעית שזכתה ב- 12 אליפויות .50
31 ישראל ולאורך שנים השיא שאליו הגיעה לא נשבר. היא עשתה גם מספר תפקידים בתחום
32 זה כמו ראש המשלחת למשלחות הקליעה בעולם וחברת הנהלת התאחדות הקליעה ומנהלת
33 נבחרת הנשים בקליעה. העדה העידה באשר לסיכויים של קלע מבטיח להביא מדליה וציננה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 כי הגם שהייתה צפייה שתצליח להביא מדליה, היא לא עמדה בקריטריון האולימפי ולכן לא
2 יצאה לאולימפיאדה אף פעם.
- 3
- 4 51. בהמשך עדותה היא מתארת את מגוון הסיבות שיכולות להביא ספורטאי מצטיין ובעל יכולות
5 להיכשל מלהביא את המדליה:
6
- 7 "אתה שואל למה ה - 20 האלה שיצאו עם שאיפות לא הביאו מדליה ולו אחת, אני משיבה
8 לך שספורט הקליעה הוא אחד מענפי הספורט האכזריים שקיימים. מי שראה ספורט
9 אולימפי צריך להבין שכשאתה יורה בלי טלסקופ עם רובה עליך של 8 ק"ג וציוד כבד לבול
10 של מילימטר למרחק של 50 מ', ההפרשים בקליעה האולימפית הם מאד קטנים לפעמים
11 0.03. כדי להגיע למדליה אולימפית אתה צריך להתברג בשמניה הראשונה ואז הכל פתוח.
12 מקום שמיני יכול לקחת מקום ראשון וההיפך...
13
- 14 לשאלת בית המשפט - מה הסיבה שאף אחד מהישראלים לא הביאו מדליה בענף הקליעה,
15 אני משיבה, כמה סך הכל מדליות ישראל הביאה? נכון לפעמים זה מזל. זה תלוי ב - 0.01.
16 מספיק שאתה לא פיקס בכדור אחד ולא הצלחת לקחת מדליה. גם במצב מושלם מבחינה
17 בריאותית, מספיק 0.01 כדי לא לקחת מדליה....
18
- 19 אתה אומר לי שלאולימפיאדה הגיעו ספורטאים קלעים בריאים וכל אחד מהם שאף למדליה
20 והסברתי את ההבדל הדק בין 10.8 ל 10.9 ושואל אותי למה ברגע נתון אותו ספורטאי בריא
21 עושה 10.8 ולא 10.9, ואני משיבה לך שזה יכול להיות הכל כפי שצינת מתח, פחות ריכוז,
22 הפרעה שקרתה בזמן התחרות וסתם פקשוש. יש אלופים אולימפיים שכבר זכו במדליה
23 ובאולימפיאדה נוספת פספסו, כי ירו לשכן, הכל יכול להיות..."
24
- 25 52. באשר לתובעת היא הסבירה, שהגם שהיו לתובעת תוצאות טובות באלופות העולם בסרביה
26 בשנת 2006 ואף השיגה מדלית ארד ובתחרות גביע העולם בבנגוק ב - 2007 השיגה תוצאה
27 של בוגרים הגם שהייתה עוד נערה וזה פנומנלי, הרי שלקראת אולימפיאדת לונדון היא טרם
28 השיגה את הקריטריון שנדרש לצורך כניסה לסגל האולימפי. הסיבה לאי כניסת התובעת
29 לסגל האולימפי הייתה שהתובעת לא השיגה קוטה שכן יש מספר מצומצם מאלה ומישו
30 אחר לקח אותה. מדובר בהפרשים קטנים ביותר (ראה עדותה בעמ' 59-57 לפרוטוקול).
31
- 32 53. עדותה של גבי צדף-זדה מתיישבת עם עדותו של גיא סטריק, שהיה קלע אולימפי בעברו ואף
33 יצא לאולימפיאדה אך לא הביא מדליה. הוא משמש כמאמן קלעים ונחשב בר דעה בתחום.
34 מר סטריק הבהיר מה הן התנחות הצוואריות שנדרשות מקלע מקצועי בעת קליעה ברובה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 אוויר ואף בקליעה בשלושת המצבים בשכיבה. גם הוא פירט את הצורך בסנכרון מדויק של
2 כל מערכות הגוף כדי לבצע ירי מדויק הנדרש מקלע אולימפי.
3
- 4 גם מתוך חקירתו של המומחה מטעם התובעת, מר גיל לוסטיג, ניתן היה להתרשם שבעת
5 קליעה במצב שכיבה ישנו לחץ טבעי על הצוואר בשל תנוחת הירי שדרושה כדי להסתכל
6 בכוונת של הרובה. גם בירי בעמידה ישנו לחץ מסוים על הצוואר אף פחות לשיטתו ועיקר
7 התנועה היא סיבוב לשמאל. המסקנה המתבקשת היא שאם התובעת סובלת מכאב בצווארה
8 ללא כל קשר למאמץ הנדרש ממנה בעת הירי, הרי שהיא מצויה בעמדת נחיתות לעומת שאר
9 המתחרים ויש בכאב כדי לפגום בדיוק, בריכוז והתכוונות הגוף כולו לצורך הקליעה.
10
- 11 מכל אלה אני כאמור מקבלת את עמדת התובעת כי לא יכלה לשוב לספורט אולימפי בתחום
12 עיסוקה כקלעית.
13
- 14 חרף מסקנתי זו אני קובעת כי לא שוכנעתי שהתובעת הייתה מצליחה להגיע לאולימפיאדה
15 בלונדון 2012 בשל כל שפירטתי לעיל. בשלב שהתובעת נפגעה היא עדיין לא השיגה קריטריון,
16 לא נבחר הסגל המצומצם שיוצא לאולימפיאדה מתוך הסגל המורחב וכאמור קשה, אם לא
17 בלתי אפשרי, לחזות שדווקא התובעת תהא הראשונה שתביא מדליה בתחום הקליעה, כאשר
18 עד היום לא היה קלע ישראלי שזכה במדליה בתחום זה.
19
- 20 על אף מסקנתי זו ראיתי להוסיף ולדון בטענת התובעת לפיה אם הייתה מצליחה להתברג
21 לסגל של אולימפיאדת לונדון, היה מתאפשר לה להשתכר מחסויות ופרסומות סכומים
22 נכבדים. מכאן לטענתה הפגיעה הכלכלית ביכולת התפקוד שלה שיש להביא בחשבון. לצורך
23 תמיכה בטענתה זו הביאה התובעת מספר עדים ששניים מהם היו ספורטאים אולימפיים.
24
- 25 כדי לבחון טענה זו יש להציב את יכולת ההשתכרות של התובעת לו הייתה ממשיכה, במשך
26 שנים מספר, לעסוק בספורט תחרותי בלבד, למול יכולת השתכרותה לאחר הפגיעה.
27
- 28 מתוך עדות שני עדי התובעת, היינו אריק זאבי ונטע ריבקין, עלה שעסקין בחסויות שמטרתן
29 לאפשר לשחקן להתכונן לקראת האולימפיאדה והן בעצם מעין מלגות קיום. זאת מעבר
30 למלגה שספורטאי יכול לקבל אם נבחר לצוות האולימפי בשיעור של כ- 5,000 ₪ בחודש. מן
31 העדות של זאבי עלה שסכומי החסויות הגיעו לכל היותר ל- 20,000-12,000 ₪ לחודש וזאת
32 בתקופה שבין שתי האולימפיאדות שבהן היה צפוי שישבו ויתחרה. גם לפי עדותו מדובר היה
33 בסכומים גבוהים כפי שכינה זאת: "בוננזה" וכי קבלת אותן חסויות תלוי גם במזל כפי
34 שהעיד:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
2 **"אתה מבקש שאסכים איתך שחווה חסות זה עניין אינדיבידואלי, אני משיב לך שהיום זה**
3 **יותר נפוץ בעבר זה היה יותר נדיר. אני חושב שזה תלוי בהרבה דברים בעיקר הרבה מזל,**
4 **כמו שהיה אצלי (ראה עדותו בעמ' 19-20 לפרוטוקול).**
5
6 עוד עלה מן העדויות כי החסויות משתלמות בדרך כלל למי שהשתתף באולימפיאדה ולא עובר
7 להשתתפותו או לאחר פרישתו. כך למשל העידה נטע ריבקין:
8
9 **"זה נכון שהייתי ספורטאית מאד מוערכת גם לפני לונדון (הכוונה לאולימפיאדת לונדון –**
10 **ח.ו.ו.).**
11 **אתה שואל אותי האם נתתי פעם חסות לאיזה שהיא חברה שקיבלתי בגינה שכר, אני**
12 **משיבה לך שכן, עשיתי קמפיילים לחברת אולווייז, תלמה, סמסונג ואולי לעוד מישהו. זה**
13 **היה בין לונדון לריו.**
14 **אתה אומר לי שזה היה אחרי שהשתתפתי באולימפיאדה, אני משיבה לך שכן."**
15 **(ראה עדותה בעמ' 26 לפרוטוקול).**
16
17 עוד מעניין לציין כי גיא סטריק, שאף הוא היה ספורטאי אולימפי, לא מצא לציין בעדותו כלל
18 שנהנה מחסויות כלשהן. זאת הגם שתחילה נתן תצהיר עדות ראשית ורק לאחר מכן הוסיף
19 גם חוות דעת לעניין הדרישות מקלע אולימפי.
20
21 **60. לאחר הפרישה של הספורטאי הוא יכול לעיתים להתפרנס מפרסומות והדבר תלוי בגורמים**
22 **שונים אך אין מדובר בחסויות שמשתלמות כמלגה חודשית, כך העידה נטע ריבקין בעניין זה:**
23
24 **"לשאלת בית המשפט - האם קיבלתי קמפיילים של חסויות מאז הודעתי על פרישה, אני**
25 **משיבה שעשיתי כמה חסויות לא ברמה של שלטי חוצות, אבל אני כל הזמן עושה משהו פה**
26 **ושם.**
27 **אתה שואל אותי אם זה נכון שאין לי חסות כזו שאני מקבלת כל חודש סכום מסוים, אני**
28 **משיבה לך שלא. היה לי את זה עד סוף 2016 והסיבה שזה הופסק כי הודעתי על פרישה.**
29
30 **61. דומה כי אין בעדויות הללו, של העדים מטעם התובעת, כדי לתמוך בטענת התובעת כי יכלה**
31 **להשתכר יותר משהיא משתכרת בעיסוקיה הנוכחיים. ראשית, ספורט הקליעה הרבה פחות**
32 **פופולארי מג'ודו, התעמלות אומנותית או אפילו טניס. שנית, מתוך עדות שני הספורטאים**
33 **עלה שיכולת קבלת החסויות היא לטווח קצר ולא לאורך שנים. שלישית, התובעת עצמה, גם**
34 **לאחר התאונות, עושה פרסומת לגופי ספורט שונים ובחלקם אף קיבלה תמורה. גם אם את**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 חלקן של הפרסומות עשתה בשל חברות עם מושא הפרסום אין בכך כדי ללמד שלא יכלה
2 להתפרנס מכך לו רצתה.
3
- 4 לצד אלה יש להביא בחשבון שהתובעת עובדת במשרה מלאה כעיתונאית בעיתון "ישראל
5 היום" ומשתכרת כ- 13,600 ₪ נכון למועד עדותה בדצמבר 2017. לצד אלה היא השתכרה
6 גם מעיסוקים אחרים חלקם קבועים וחלקם לא דוגמת הרצאות, השתתפות בקמפיין "יש
7 עתיד", פרשנות ספורט בתוכנית הטלוויזיה של אורלי וגיא ועוד (ראה עדותה בעמ' 73-75
8 לפרוטוקול).
9
- 10 62. עוד יש להביא בחשבון כי בבואנו לבחון את מידת הפגיעה התפקודית בתפקודו של נפגע יש
11 להתייחס לא רק לתקופה קצרה, של מספר שנים לאחר הפגיעה, אלא עד לתום תוחלת חיי
12 העבודה שלו או תוחלת חייו ככל שמדובר בתפקודו בביתו.
13
- 14 63. מן העדויות עלה כי ספורטאים קלעים יכולים להוסיף ולשחק בגילאים מבוגרים יותר מאלו
15 של ענפי ספורט אחרים. יחד עם זאת מדובר בתקופה מוגבלת שאינה עוברת בדרך כלל את
16 שנות השלושים לחייהם. ככל שבאותה תקופה הם אכן מתאמנים כספורטאים אולימפיים,
17 הרי שהם חיים על אותן מלגות וחסויות שתוארו קודם לכן שכאמור אינן גבוהות אלא
18 מאפשרות לשחקן להתקיים כשכל עיסוקו הוא באימוני ספורט. לאחר מכן, עם פרישתו של
19 הספורטאי, הוא נדרש למצוא לו עיסוקים שיכול שחלקם יהיו קשורים בעברו כספורטאי אך
20 אין הכרח בכך.
21
- 22 64. התובעת החלה להכין את הקרקע לתקופה שאחרי תום תקופתה כספורטאית מתחרה, עוד
23 עובר לתאונות בכך שנרשמה ללימודי תקשורת במרכז הבין תחומי. בסופו של יום לאחר
24 התאונות השלימה את התואר. מעבר לכך, עוד עובר לתאונות שימשה התובעת פרשנית ספורט
25 באירועים שונים כפי שהיא נוהגת לעשות גם לאחר התאונות.
26
- 27 65. מכאן שהעדויות מובילות למסקנה כי עצם העובדה שהתובעת לא הגיעה להתחרות
28 באולימפיאדה, לא הביאה עמה הפסד כספי. היא כאמור הביאה לכאב נוראי ותחושת
29 החמצה, אך במישור יכולת ההשתכרות לא היה בכך כדי לפגוע בתובעת.
30
- 31 בעניין זה ראיתי לציין כי פסק הדין בעניין ע"א 8619/10 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' הנו**
32 **ג'אבר**, מיום 7.12.12 מפי כב' השופט עמית, אינו יכול לשמש לעניינו. שם דובר בתובע שהיה
33 הבטחה בתחום הכדורגל ובית משפט קבע כי התאונה גדעה את הקריירה שלו כשחקן בליגת
34 העל או בליגה הלאומית. מדובר בספורט שההתנהלות בו שונה לגמרי מזו של ספורט אולימפי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 ההשתכרות של השחקנים גבוהה לעין ארוך מזו הנוהגת בספורט הקליעה והיא נקבעת
2 בחוזים בין השחקן למועדון שמבקש שהוא ישחק בשורותיו. שחקן כדורגל לא נדרש לעמוד
3 ב'קוטה' ולא להגיע לקריטריון אולימפי. ככל שהוא נחוץ למועדון מסוים ומתאים לו ברמתו,
4 הוא יוכל להשתכר במקצועו זה ולעיתים קרובות שכר גבוה יחסית כבר בגיל צעיר. במקרה
5 שם קבע בית המשפט כי רבים הסיכויים שאותו תובע צעיר היה משתלב בנבחרות בוגרות.
6 זאת בניגוד למקרה שבפניי שבו הוכח, מפי עדי התובעת, כי לא היה בטחון שהיא הייתה
7 מצליחה להשיג את הקריטריון שהיה מזכה אותה בהשתתפות בסגל שיוצא לאולימפיאדה.
8 עוד הוכח שכל עוד הספורטאי האולימפי מתאמן לאולימפיאדה הוא כמעט ואינו משתכר
9 זולת גמלת קיום מהוועד האולימפי וחסויות ככל שהוא קיבל אותן. עוד ראיתי לציין כי הדיון
10 **בעניין ג'אבר נסב בין היתר על השאלה האם יש לחשב לאותו תובע פוטנציאל השתכרות גבוה**
11 **מן השכר הממוצע במשק נוכח גילו בעת הפגיעה – 17 שנים.** במקרה שבפניי, כפי שייאמר מיד
12 ראיתי לקבוע שהתובעת משתכרת והשתכרה שכר שהוא למעלה מן השכר הממוצע במשק
13 ואף החישובים ייעשו בהתאם.
14
- 15 66. עד לנקודה זו דנתי בטענה לפגיעה ביכולת ההשתכרות של התובעת ומצאתי לקבוע שלא
16 הוכחה טענת התובעת להפסדים ניכרים כתוצאה מכך שהקריירה שלה כספורטאית
17 אולימפית נגדעה.
18
- 19 67. כעת יש להוסיף דיון בשאלת תפקודה הפיזי הכללי של התובעת, על מנת לבחון את מידת
20 ההשפעה של הנכות הרפואית על מגוון התפקודים בחיי היום-יום.
21
- 22 68. ב"כ הנתבעת הציג תמונות רבות מתוך עמוד הפייסבוק של התובעת שסומנו 1/1. מתוך
23 התמונות עולה כי התובעת עוסקת בספורט באופן אינטנסיבי גם לאחר התאונות. כך למשל
24 היא משתתפת בתחרויות טריאתלון לאורך השנים שכוללות, במתווה הקלאסי, 750 מ' שחייה
25 בים, 20 ק"מ רכיבה על אופניים ו- 5 ק"מ ריצה. התובעת השתתפה בתחרויות טריאתלון גם
26 למרחקים כפולים. עוד היא מתאמנת ברכיבה על אופניים באופן קבוע עם מאמן ובקבוצה,
27 גולשת עם סאפ שהוא כהגדרתה חסקה קטנה שהאדם שניצב עליו חותר עם משוט פעם לימין
28 ופעם לשמאל. (ראה עדותה בעמ' 65-68 לפרוטוקול). בכל הנוגע להשתתפותה בתחרויות
29 טריאתלון השיבה כך:
30
- 31 **אתה מפנה אותי לתמונה מס' 7 מ – 22.6, שם מצוינים נתונים שונים מאלה שצינתי כאן**
32 **ביחס לטריאתלון של 1.5 ק"מ שחיה, 40 ק"מ אופניים ו- 10 ק"מ ריצה ושואל אותי, אם**
33 **השתתפתי במרחק כפול כזה, אני משיבה לך שכן. חלק מהתחרויות למרחק הכפול וחלק**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 מהתחרויות למרחק הבסיסי ובסוף כתבתי נתראה במכביה ושם המרחק הוא תמיד המרחק
2 הבסיסי, היינו הספרינט כפי שתיארתי אותו.

3 ...

4 זה נכון שהטריאתלון הראשון שהשתתפתי בו היה ת"א ב - 2012.
5 אתה אומר לי שלאחר מכן השתתפתי בטריאתלון אשקלון ביוני 2014, אני משיבה לך שזו
6 אליפות ישראל בספרינט וזה נכון שהשתתפתי.

7 אתה אומר לי שהשתתפתי גם חודש לפני זה במאי 2014 בטריאתלון ת"א, אני משיבה לך
8 שאני לא בטוחה שזה היה ב - 2014 אולי זה היה ב - 2013. זה היה אולימפי ולא ספרינט.

9 אתה אומר לי שהשתתפתי גם בטריאתלון גן שמואל באוקטובר 2014, אני משיבה לך
10 שנכון."

11
12 מכאן שהתובעת עוסקת בספורט מאומץ ביותר החל משנת 2012 לאורך השנים.

13
14
15 69. כזכור נכותה הרפואית של התובעת הינה בעמוד שדרה צווארי. כפי שקבעתי היא סובלת
16 מכאבים ומהגבלת תנועה אחת של הטיה לשמאל. מתוך עדותה עולה כי גם אם היא סובלת
17 מכאבים מידי פעם אין מדובר בכאבים שמגבילים את פעילותה. אותה הגבלת תנועה קלה
18 אינה מגבילה אותה בחיי היום-יום לרבות בפעילות ספורטיבית, זולת כאמור הקליעה
19 האולימפית/תחרותית.

20
21 העיסוק בספורט כפי שמבצעת התובעת מלמד שלא צריכה להיות לה בעיה לבצע את כל
22 עבודות משק הבית, ככל שתבקש לבצען, שכן הן דורשות מאמץ פחות בהרבה מזה הנדרש
23 בכל סוגי הספורט שהיא מבצעת.

24
25 70. מכל אלה לא נותר לי אלא לקבוע שנכותה התפקודית של התובעת אינה עולה על נכותה
26 הרפואית ועל כן ראיתי להעמיד את הנכות התפקודית על - 5% נכות.

שיעור ההשתכרות

27
28
29
30 71. בשנים שקדמו לתאונות, ואף בשנת 2009, השתכרה התובעת סכומים נמוכים בהרבה אך אלו
31 היו שנים שבהן עיקר עיסוקה היה בספורט ועל כן אין בהן כדי אינדיקציה לפוטנציאל
32 ההשתכרות שלה. יש להניח שעד שנת 2012 - אולימפיאדת לונדון - לא הייתה התובעת
33 משתכרת יותר משכר נמוך לצד מלגת הקיום שניתנה לה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 לכן אני סבורה כי את שיעור הפסדי השכר של התובעת בשנים שעד לאחר אולימפיאדת לונדון
2 יש לחשב באופן גלובלי, בהתאם להנחה שהתובעת לא הייתה מצליחה להשתכר באופן מלא
3 שכן הייתה משקיעה את מירב עיסוקה בספורט. יש להביא בחשבון כי באותן שנים למדה
4 התובעת במרכז הבין-תחומי ואם לא היה עיקר עיסוקה בספורט יש להניח שהייתה מקדישה
5 יותר שעות ללימודיה ומכאן שהייתה עובדת במשרה חלקית.
6
- 7 באשר לשנים שלאחר תום לימודי התואר, בשנת 2012 לכל היותר, התובעת החלה לעבוד .72
8 כעיתונאית בעיתון 'ישראל היום'. מתוך נתוני שכרה שהומצאו בטפסי 106 של 'ישראל היום'
9 עולה כי שכרה של התובעת עלה בהדרגה לאורך השנים. זאת לצד עבודות שלא על בסיס
10 קבוע שאף הן הכניסו שכר מסוים.
11
- 12 אין בידי לקבל את עמדת ב"כ הנתבעת כי יש להביא בחשבון את שכרה הממוצע בכל שנות
13 עבודתה ב'ישראל היום'. עובדה היא שבמומה (ולמעט בשנה שבה הייתה בהריון וילדה) שכרה
14 עולה בהתמדה. מכאן שיש להביא בחשבון את שכרה האחרון שהוצג.
15
- 16 כך גם אין בידי לקבל את העמדה כי בשל העובדה שהתובעת נישאה ואף ילדה ילדים, יש
17 להניח שתצמצם את היקף עבודתה. ראשית, הנחה זו לא הוכחה כלל. שנית, הוכח שהתובעת
18 יודעת לנהל סדר יום עמוס גם לאחר לידת ביתה הבכורה ולא צמצמה את היקף עבודתה
19 ב'ישראל היום'. מכל מקום מדובר בשנים בודדות כאשר עסקינת התובעת צעירה ששנות
20 עבודה רבות לפנייה.
21
- 22 מתוך אישור הכנסות לשנת 2016 (במקום טופס 106) מעיתון 'ישראל היום' עולה כי בתשעת .73
23 החודשים בהם עבדה באותה שנה, השתכרה התובעת סך של – 117,693 ₪. דהיינו סך של -
24 13,077 ₪ לחודש ברוטו נומינלי. סכום זה מתיישב עם עדותה של התובעת לפיה שכרה במועד
25 עדותה שנה לאחר מכן עמד על - 13,600 ₪ ברוטו לחודש (ראו עדותה בעמ' 75 לפרוטוקול).
26
- 27 לסכום זה יש להוסיף סכום כלשהו בגין השתכרותה מעיסוקיה הנוספים. ראיתי להעמיד את
28 שכרה נכון להיום על - 15,000 ₪ לאחר ניכוי מס-הכנסה. (לתובעת נקודות זיכוי רבות ולכן
29 מס-ההכנסה שהיא נדרשת לשלם נמוך).
30
- 31 באשר לשיעור ההשתכרות הצפוי לתובעת בעתיד, הרי שיש להביא בחשבון שהתובעת טרם .74
32 מיצתה את מלוא פוטנציאל השתכרותה. מכאן שראיתי להביא בחשבון שכר בשיעור של
33 פעמיים השכר הממוצע במשק דהיינו $2 \times 10,571 = 21,142$ ₪ ברוטו ולאחר ניכוי מס הכנסה
34 סך של – 18,580 ש"ח במעוגל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44539-11-12 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

דיון בראשי הנזק

שאלת שיעור ההיוון

75. ב"כ התובעת עתר לחישוב ההיוון על בסיס של 2% נוכח שינוי תקנות ההיוון של המל"ל. בתמיכה לבקשתו הביא את עמדת המדינה בת.א. (מחוזי י-ם) 56872-11-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** שבו המדינה הייתה צד ונתנה הסכמתה לחישוב ההיוון לפי 2% כפי שנדרש לבצע לצורך ניכוי המל"ל באותו מקרה. כן הביא את פסק דינה של כב' השופטת טולקובסקי בת.א. (מחוזי מרכז) 53580-05-12 **פלוני (קטין) נ' שירותי בריאות כללית**, מיום 15.3.18 וכן את פרוטוקול הדיון בבית המשפט העליון בע"א 4268/17 **הפול נ' פלוני**, מיום 12.2.18 שעסק בעניין.

76. ב"כ הנתבעת חישב את הפסדי ההשתכרות לעתיד לפי מקדם היוון של 3%. לשיטתו כל עוד לא אמר בית המשפט העליון את דברו אין מקום לסטות מן ההלכה לפיה שיעור ההיוון עומד על 3%. הוא הוסיף כי במקרה שבפנינו לא עולה הצורך בניכוי תגמולי מל"ל ומכאן שגם ההנמקה של המדינה בעמדתה שהובאה על ידי ב"כ התובעת לא מתקיימת במקרה כאן.

77. כבר כתבתי במספר פסקי דין שמקום שלא הובאו בפניי ראיות ספציפיות לעניין שיעור ההיוון הנכון שיש להביא בחשבון, לאור יכולת הנפגעים לקבל תשואות על ההשקעה, וכל עוד בית המשפט העליון לא אמר דברו, החישוב ייעשה בהתאם להלכה הקיימת לפי מקדם היוון של 3%.

לטעמי הדיון בשאלת שיעור ההיוון הנכון שיש לאמץ כהלכה מחייבת, מקום שמבקשים לשנות מזו הקיימת, מחייב גם דיון בשאלת יכולתם של ניזוקים לפעול להשקעת הכספים לאורך שנים כשעניין זה אינו בתחום מומחיותם. יש לדון גם בכלים המקצועיים שעומדים לבית משפט לענייני משפחה לקבוע דרכים להשקעת כספי חסויים בדרכים יצירתיות יותר או כאלו שמערבות כמה אפיקי השקעה כדי להשיא את התשואה שתשווה לשיעור ההיוון. ייתכן שיהיה מקום לקבוע פיצוי נוסף גם בגין הצורך ביעוץ כלכלי, לאורך השנים שבהם נדרש ניזוק לנהל את הכספים שקיבל, בכל הנוגע לדרכי השקעתם כך ששיאו תשואה שלא תותיר אותו בחסר. הנוהג להורות על השקעה סולידית בתוכניות חסכון בבנקים נבע מההיסטוריה שבה ניתן היה בעבר לקבל תשואות ריבית בסביבות 3%. אין חולק כי מזה שנים שאין הדבר כך. אנשים שמעוניינים להשיא רווחים כספיים מהשקעות נדרשים לידע באשר לאפיקי השקעה שונים ומגוונים וכן לידע באשר למידת הסיכון הטמון בהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

מכאן שהשאלה שרובצת לפתחו של בית המשפט העליון אינה פשוטה ואיני סבורה שנכון יהיה לסטות מן ההלכה בטרם יישקלו כל אותם שיקולים ובית המשפט העליון יאמר דברו.

78. במקרה כאן לא הובאו בפניי ראיות, בדמות חוות דעת כלכליות, שיאפשרו דיון על בסיס עמדות מקצועיות ולו לצורך הדיון שבפניי. גם הנימוק של הצורך באחידות בשיעור ההיוון בין חישוב הפיצוי לניכוי גמלאות המל"ל לא עולה כאן. על כן לא ראיתי לסטות מן ההלכה שטרם שונתה וההיוון ייעשה לפי 3%.

הפסדי השתכרות בעבר

79. לתקופה שמן הפגיעה בתאונה הראשונה 12.7.09 ועד לאחר אולימפיאדת לונדון, תקופה של שלוש שנים, ראיתי, כאמור, לחשב את הפיצוי על דרך החישוב הגלובלי בהעדר נתונים מדויקים לחישוב.

80. אני מקבלת את עדותה של התובעת כי בחודשים הראשונים שלאחר הפגיעות בתאונות לא הייתה כשירה לכל עבודה שכן סבלה מכאבים קשים ביותר ובמקביל עשתה כל שביכולתה לטפל בעצמה ולהשיב לעצמה את היכולות הספורטיביות.

לאחר מכן החלה לעבוד במרכז הבין-תחומי ובאתר NRG בהמשך החלה לעבוד בערוץ הספורט וזאת עד לאולימפיאדת לונדון. באותן שנים השתכרה כמעט את השיעור שניתן היה לצפות שהייתה משתכרת לו הייתה ממשיכה להתאמן ומצליחה להיות חברת סגל אולימפי.

81. לכן בגין שלוש השנים הראשונות ראיתי להעמיד את הפיצוי בגין הפסדי השתכרות על דרך החישוב הגלובלי, על - 60,000 ₪ נכון להיום.

82. החל מאוגוסט 2012 ועד היום (6 שנים) ראיתי להביא בחשבון שנכותה התפקודית של התובעת עומדת על 5% נכות ושכרה עומד על - 15,000 ₪ ומכאן שאת הפיצוי ראיתי לאמוד בסך של - 56,000 ₪.

83. מכאן שסה"כ הפסדי ההשתכרות בעבר עומדים על - 116,000 ₪.

הפסדי שכר בעתיד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 84. התובעת כיום בת 32 שנים ונותרו לה עוד 35 שנות עבודה עד הגיעה לגיל 67 שנים.

2

3 חישוב של 5% נכות משיעור השתכרות – 18,580 ₪, מביא לסך של 929 ₪ לחודש ובהיוון
4 מתאים מביא לסך של - 240,000 ש"ח במעוגל.

5

6

הפסדי פנסיה

7

8 85. התובעת זכאית לפיצוי בשיעור של 12.5% מתוך סה"כ הפסדי השכר שסבלה בעבר ואלה
9 הצפויים שלה שמגיעים יחדיו לסך של - 356,000 ש"ח. יחד עם זאת ראיתי לבצע הפחתה
10 מסוימת נוכח העובדה שחלקו הקטן של השתכרותה בא מעבודתה כעצמאית. מכאן ראיתי
11 להעמיד את הפיצוי בגין הפסדי פנסיה על – 40,000 ₪.

12

13

הוצאות רפואיות ואחרות

14

15 86. ב"כ התובעת עותר לפסיקת פיצוי בגין הוצאות רפואיות מעבר לסל הבריאות בסך של כ –
16 26,000 ₪ וכן לעלות נסיעתו של אביה ז"ל של התובעת ללונדון בבהילות בעקבות העובדה
17 שהתובעת חשה ברע ונזקקה לטיפול רפואי.

18

19 כן הוא עותר לפיצוי בגין הצורך בעלות שנות לימודים נוספות בשל הפגיעה שכן התובעת
20 התעכבה בסיום התואר בשל הפגיעה.

21

22 סה"כ ההוצאות בעבר מוערכות על-ידו בסך של – 60,000 ₪.

23

24 87. באשר לעתיד אלה נכרכו עם הוצאות עזרה בבית בעתיד.

25

26 88. ב"כ הנתבעת טוען מנגד כי אין מקום לפיצוי התובעת בגין טיפולים רפואיים לרבות טיפולי
27 פיזיותרפיה, עיסויים וטיפולים נפשיים מעבר לסל הבריאות. זאת לאור הלכת ע"א 5557/95
28 **סהר חברה לביטוח בע"מ נ' דוד אלחזד ואח'**, פ"ד נא (2) 724. העובדה שהתובעת בחרה לפנות
29 לקבלת טיפולים במגזר הפרטי אינה יכולה לחייב את הנתבעת.

30

31 לחילופין מציע ב"כ הנתבעת לפסוק סך של 10,000 ₪ לעבר ולעתיד.

32

33 89. בכל הנוגע להחזר עלות נסיעתו של אביה ז"ל של התובעת ללונדון לצורך טיפול בה, טוען ב"כ
34 הנתבעת כי לא הוכח שהייתה הצדקה רפואית לנסיעת האב ז"ל ואין די באמירה של התובעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 כי הוא החליט לנסוע לאור שיחה שקיים עם רופא באנגליה שביקש לאשפזה. עוד הוא טוען
2 כי המשבר אותו חוותה התובעת בלונדון נבע ממצבה הנפשי ומאחר ומדובר בשלוש שנים
3 לאחר התאונה ולאור חוות דעת המומחה בתחום הנפשי שמצא שלא נותרה נכות נפשית, אין
4 מקום לפיצוי בגין אותן הוצאות נסיעה ושהות. מכל מקום האב היה במקצועו קרדיולוג ואילו
5 התובעת נזקקה לטיפול בתחום הנפשי, לכאורה.
6
7 יתרה מכך, לאחר שהאב הגיע המשיכה התובעת בעבודתה בסיקור האולימפיאדה, עובדה
8 המלמדת על כי אם היה משבר נפשי הוא היה זמני. כך גם לא הוכח כי לאב ז"ל נגרמו הפסדי
9 הכנסה.
10
11 מעבר לכך מדובר בתביעת מיטיב שלא נכלל בתביעה ומכל מקום בשל פטירתו אין מקום
12 לפיצוי.
13
14 באשר להוצאות בגין הפסד שנת לימודים טוען ב"כ הנתבעת כי הטענה לא הועלתה בכתב
15 התביעה ומכל מקום לא הוכחה ולא נתמכה בחוות הדעת הרפואיות.
16
17 90. אין בידי לקבל את מלוא טיעונו של ב"כ הנתבעת. ראשית התובעת רשאית לתבוע גם עבור
18 מיטיביה. שנית עצם הפטירה של האב אינה מאיינת את ההפסד, ככל שהוכח של התא
19 המשפחתי בהינתן שהאם תבדל לחיים ארוכים נתנה תצהיר במקום האב לאחר פטירתו.
20
21 92. כך גם אין בידי לקבל את הטענה כי לאב לא היו כלים מקצועיים לטפל בביתו התובעת שכן
22 מומחיותו הייתה בתחום הקרדיולוגי ואילו התובעת נדרשה לעזרה נפשית עקב משבר נפשי
23 שחוותה. התובעת, על פי עדותה, סבלה מתסמינים גופניים קשים של הקאות בחילות
24 סחרחורות וכו' שבהם חזקה שאביה יכול היה לטפל. כך גם מקובל עלי שבמקרה כאמור האב
25 נסע לתמוך בביתו מכוח היחסים של אב ובת.
26
27 גם אין מדובר במצב בו התובעת מצויה בארץ ובקלות מקבלת שירותי רפואה.
28
29 93. בכל הנוגע לטענה מכוח הלכת אלחזד, אמנם ניזוקים נדרשים למצות הליכים במסגרת סל
30 הבריאות, אך יחד עם זאת, במקרה כאן היה ברור שמיד עם הפגיעה נדרש טיפול מיידי
31 ואינטנסיבי על מנת לנסות ולהציל את הקריירה של התובעת. בשלבים הראשונים לאחר
32 הפגיעה במשך מספר חודשים טרם ניתן היה לקבוע האם תוכל התובעת לשוב לעיסוקה
33 בספורט תחרותי אם לאו וברי שהיה מקום לעשות כל מאמץ להשיבה לאותו מקום. על כן
34 ראיתי לקבל את חלקן של ההוצאות שאינן מכוסות בסל הבריאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
2 94. לעתיד סבורה אני כי התובעת לא תזקק להוצאות רפואיות שאינה יכולה לקבל במסגרת סל
3 הבריאות. זאת לאור נכותה הצמיתה הנמוכה.
4
5 95. באשר להוצאות העודפות בשל הפסד שנת לימודים הרי שלא הוצגה כל ראיה על ההפסד. כלל
6 לא ברור שהתובעת נדרשה לשלם בגין השנה הנוספת תחת השנה שהפסידה. מכל מקום טענה
7 זו אף לא נטענה בתצהירה.
8
9 96. על כן ראיתי להעמיד את הפיצוי בגין הוצאות רפואיות ואחרות על סך של – 37,000 ₪.
10
11 עזרת הזולת
12
13 97. התובעת טוענת כי לאחר פגיעתה בתאונות נדרשה לעזרה רבה מצד משפחתה במשך תקופה
14 ארוכה וכי גם היום היא נדרשת לסיוע בתפקודה בבית.
15
16 את העזרה בעבר מעריך ב"כ התובעת בסיכומיו בשיעור של 45,000 ₪ לעבר ואת הצורך בעזרה
17 בעתיד הוא כורך עם ההוצאות הרפואיות לעתיד ומעמידן על למעלה מ- 170,000 ₪.
18
19 98. ב"כ הנתבעת טוען מנגד כי לבד מטענה כללית על הצורך בעזרה לא פירטה התובעת בכתב
20 התביעה את מהות העזרה ועל ידי מי ניתנה. בתצהירה התייחסה התובעת לעזרה שניתנה לה
21 על ידי הוריה והעריכה אותה בסך של 150,000 ₪ ללא כל הסבר.
22
23 עוד הוא טוען כי חקירת אמה של התובעת מעלה שעדותה מוגזמת ואינה מתיישבת עם חוות
24 דעת המומחים הרפואיים.
25
26 ב"כ הנתבעת מציע להעמיד את הפיצוי בראש נזק זה על 2,000 ₪ לחודש במשך חודשיים
27 לאחר כל תאונה וסה"כ – 8,000 ₪.
28
29 99. אכן הטענה לצורך בעזרה נטענה ללא כל פירוט. מתוך עדותה של התובעת ניתן ללמוד כי
30 הוריה ליוו אותה לחלקם של הטיפולים הרפואיים ובוודאי סעדו אותה בתחילת הדרך. יחד
31 עם זאת התובעת נפגעה בתאונה השנייה כאשר נהגה בעצמה לקבלת טיפול פיזיותרפי, משמע
32 כבר הייתה בכושר לצאת את הבית לבדה ולנהוג בכוחות עצמה.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539-11 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

מתוך העדויות ניתן להבין שהתובעת התגוררה בבית הוריה לפחות לאחר התאונות ועל כן ממילא לא הייתה אחראית על עבודות משק הבית. מתוך העדויות עלה שההורים דאגו לכך שכל מעייניה של התובעת יהיו התפתחותה הספורטיבית ולא נאמר דבר על הצורך שלה בסיוע בעבודות משק הבית ובכלל.

מכאן שהעזרה שנדרשה לתובעת הייתה בתקופות בהן נדרשה לעזרה בתפקודי ה-ADL.

100. ב"כ התובעת הפנה בסיכומיו לפסק דינו של כב' השופט עמית בעניין ע"א 8918/14 פלונית נ' פלוני, מיום 27.7.15. אלא שעיון בפסק הדין מלמד כי הנתונים שם אינם מתקיימים בעניינו. ראשית, התובעת שם סבלה מנכות תפקודית בשיעור של 50% לעומת נכות בשיעור של 5% במקרה שבפניי. שנית, במקרה שם הוכח שבעלה של התובעת נטל על עצמו את כל מלאכות הבית שעובר לתאונה נעשו על ידי התובעת ואילו במקרה שבפניי הנתונים שונים שכן מדובר בתובעת צעירה שהייתה סמוכה על שולחן הוריה ודרה עמם.

אכן אין חולק שהתובעת זכאית לפסיקת פיצוי בגין עזרת קרובים בהתאם להלכה ברע"א 7361/14 פלונית נ' פלוני, מיום 6.1.2015. מפי כב' השופט זילברטל: "כאשר מיטיב מעניק לניזוק טובת הנאה, שלא על יסוד חובה שבדין, אין בכך כדי להקנות למזיק זכות להפחית מהנזק שנגרם על-ידו את שווי ההטבה".

אלא שיש להתאים את שיעור הפיצוי למידת הפגיעה ולמידת העזרה שהוכחה.

101. ראיתי לקבוע שהתובעת נזקקה לעזרה מהוריה במשך תקופה שמן התאונה הראשונה ועד 3 חודשים לאחר הפגיעה בתאונה השנייה וסה"כ 12 חודשים, הגם שלא כל התקופה נדרש אותו היקף עזרה. ראיתי להעמיד את הסכום על - 20,000 ₪.

באשר לעתיד איני סבורה כי נכותה של התובעת מצדיקה מתן עזרה בשכר. מקום שהתובעת מסוגלת לפעילות ספורטיבית מאומצת, כפי שהוכח, היא בוודאי יכולה לבצע כל עבודה במשק הבית.

102. מכאן שהפיצוי בגין עזרה בבית עומד על - 20,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44539-11-12 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

כאב וסבל

103. התובעת נפגעה בשתי תאונות. סה"כ נכותה, כפי שראיתי לקבוע אותה, עומדת על 5% נכות.

יחד עם זאת לתאונות הייתה השלכה משמעותית על חיי התובעת שכן הן הסיטו אותה מן המסלול שבו הייתה ואליו שאפה.

104. בנסיבות אלו ראיתי לפסוק את הפיצוי בראש הנזק של כאב וסבל בגבול סמכותי שבדין וסה"כ - 19,500 ₪ במעוגל בגין כל תאונה וסה"כ - 39,000 ₪.

סה"כ הנזק עומד על - 492,000 ₪.

חלוקה בין הנתבעות

105. הנתבעות מסכימות כי יש לחלק את הנזק בחלקים שווים ביניהן.

סוף דבר

106. מדובר בתיק לא שגרתי שבו פגיעה קלה הביאה לדאבת לב גדולה בשל גדיעת יכולתה של התובעת להמשיך בקריירה שלה כספורטאית תחרותית בתחום הקליעה וכן את חלומה להגיע למדליה אולימפית.

מקרה זה מציג באופן בולט את מגבלות חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה - 1976 לפסוק פיצוי הולם בגין כאב וסבל. אלא שהשיקולים בחקיקת החוק הביאו לקביעת תקרה של פיצוי בראש נזק זה ואף את דרכי חישובו ואף בתיק זה אני מחויבת בו.

הפיצוי ביתר רכיבי הנזק נעשה בהתאם להלכות המקובלות של השבת המצב לקדמותו.

107. למזלה של התובעת היא בורכה בכישרונות בתחומים שונים ואף בחוזק נפשי ואלה הביאו אותה לשיקום מרשים.

108. בסופו של יום עומד הפיצוי בגין נזקיה של התובעת על - 492,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44539 רוט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 109. הנתבעות חולקות את הנזק בחלקים שווים ביניהן. כך שכל נתבעת תישא בסך של – 246,000
2 ש. הסכום יישא הפרשי הצמדה וריבית ככל שלא ישולם בתוך 30 ימים מהיום.

3
4 110. כן יישאו הנתבעות בהוצאות משפט על פי קבלות כשהן נושאות הפרשי הצמדה וריבית ממועד
5 הוצאתן ועד התשלום המלא בפועל וכן בשכ"ט עו"ד כחוק.

6
7 111. המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים.

8

9

10

11

12

13

14

15

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

16

17

18

19

חדזה וינבאום וולצקי, שופטת